

Vélasz 12 1858.
V.

mejz

2513/981

Édes jó barátom! Alig tudok rámenni, hogy vála-
rozzak levelekre. Pedig tehesném Sűrű dolgom
felől, mert hónapok óta épen semmi se csinál-
lok; nem írok, nem tanulok, nem olvasok még
korábban kedveim sem. Olyan unalmas az nekem,
amint gondolkodni: mi akar más mondani? az is
nem is értelem bármis akar, s bármis mond. Ha-
nem mérem egész nap a tornákos és pipáram
annyira hogy gyatraan csak mit is eltrédültem (s
a gyomrom felémelyed) akkor nekem esze. Volna
sain kedvem a kerse menni, de minde? nincs
ora egy fűrészt sem; olyan idő jár itt, hogy a
80 éves öregel állítsa kérem, embereimre csak nem
jár ilyen idő. Bábán elmondhatni: hogy egy évi
óra nem volt eső; a tél is semmi hó, arósa egy
hármascépp sem. A föld megéget; mindennap kaka-
dalanul ottan is tihor, 5-6 falu egy egyháza,
éjjel nagy min nappal. Azteleknek csak a helye ma-
radt, mit is a mule kéien egyháza 8-10 helyen
lángos vesett: nem volt egy kánál víz sem a fa-
luban. Miskáink bőve, nyergalva járat haza,
ostorok semmi, ishon semmi annál való. A vesét
megsárgult, eléget; s az éles ára a piaróton

Készségre egyötlet lezáll. Adó, esedékei, napján,
vuhafélé háromszorta magasabb, miné mire 40 forint
vols egy köböl bira. Bira nem kell, marha nem kell.
a hus, hapan, gyertya magas áron, s ar, a mitől
eres rielnek s. i. a marha 4-5 forint árán sem telk.
A magánítás tréofonál a repvényesednek, mra egy
lelél sem vess hi egy ficsóval sem. Késég van a
nagy bőség nian; fulant erősén a Tsiibe. Felfordulo
világ! Kólasol finse így van ugy-e idet gabnare-
szredő psaiám!

Lám, lám! az aramám affectatív hogy engem nem
énderel a világ; pedig de hogy nem! (egy a meg a
f-e öcc)

Álmadra térlek. A látyol persze nem olyan, miné er
slös, zabom nem terem, pedig most épen egy áni
a kenyér-velővel. Nótám az monját: hogy hízon,
hogyne! igen jól érem magam s boldog vagyok!
Kedves komádassnany, majd igerám az álmod
dosa teréné jusson, szépen feltöltőme, miné álmodad,
hanem aukat a terénél lő a neve, s. i. az én
sémé druzám lora; - nagyon kegyes való, most
már jobbakéni van. az ő moija teréné. Sics
pegyő ő is valakora, én is lation, ő is monját;
ugy monját, hogy az kell olyantör mondani: álmod
legye az ő neve síene! ene az a rissa: hogy elvenne.
lárod hogy még verselni is tudok! bolond való, a
hi az első lábra megpanitou!

(Lévai és Solyomosi ráhínt vólhat Husveibau. ő
is (és Lévai) bejeges, kedveslen. Bék bolond, hogy
egymagánau is kedveslen tud lauin)!

(Hála istennek hogy tükhetöen vagyok; se is, kedves ro-
mámasrony is, (nem eiden es rang kéim ciralar téged
elönöt, de mess te bejegesradel legyöbbső) a gyemolek
is. Julia, Lavi, (ides Lacridám! nem nagy kedves
van már néren téged a csombótra megpanitui!) Legyelek
is boldogot mindyájau. Felvágem letréböl (egybe sines
már) ölel ciórol beancere; én hasalöréjen. Lj néha
néha Janskám! jól esik ha olvashatol toled s róla-
lod. Usten áligem meg)!

Hauva maju 3.

am 558.

a q

iguharior
Miskas

X

2490 m

Arany Jánosnak.

Pest,

Nagy-kövösdő.

4